

Balgtreds (Sjømærk), som jo igaar syntes at ville gjøre Indsigelse derimod, gjorde idag en personlig Bemærkning, hvorefter han egentlig tilbagekaldte hele sin Argumentation; jeg veed ikke, om det ærede Medlem har opdaget, at han har tilbagekaldt den? (Modsigelse fra Sjømærk). Det er jo her oplyst, enten ved de to Listerøreres overensstemmende Forklaring for Retten, eller ved Afhøringen af de sidste Valgere, at der ikke kan være afgivet i Ridehuset mere end de omtalte 3 Stemmer. Nu sagde det ærede Medlem igaar: Ja, hvis de allevegne havde kaldt de sidste Valgere op, havde der været Bevis — (Sjømærk: Det samme sagde jeg idag!), naa, ja saa vil jeg gjøre de samme Bemærkninger, som jeg ellers vilde have gjort til det ærede Medlem — men, tilføiede han, Listerørerne ere ikke uwillige Bidner, altsaa, deres Forklaring kan ikke komme i Betragtning. Jeg maa nu dog spørge, om virkelig Nogen tror, at man kan tilføiese de to Listerøreres overensstemmende Forklaring om et saadant Punkt, og det tilmed en Forklaring for Retten? Den er ganske vist ikke beediget, thi i disse Valgsager pleier man ikke at lade afgivne Forklaringer beedige; men naar Listerørerne have afgivet overensstemmende Forklaring for Retten om, at ingen Stemmer ere bleve afgivne i Ridehuset, har man afkviiseret derved. Skjønt man nu her i en særlig Grad har sørgt for at garantere Listerørernes Upartiskhed derved, at man ved enhver Valgliste har sat en Mand fra Byen og en fra Landet, kunde jeg forstaa, at man vilde sige, at disse Mænd vare ikke uwillige Bidner, forsaavidt det angik Noget, som vedkom, hvad de selv skulde have foretaget, og som der ankedes over skulde være urigtigt; hvor der var Tale om en af dem begaaet Feil, kunde jeg, som sagt, forstaa, at man sagde noget Saadant, skjøndt en saadan Formening ikke vilde være rigtig; men hvorledes man kan tro, at de to Listerørere skulde afgive falsk Forklaring for Retten med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt de havde modtaget Stemmer andre Steder end i Bystolen, er mig en komplet Gaade. (Sjømærk: Jeg har ikke sagt „falsk Forklaring!“) Ja, der kan ikke være Tale om Andet, det maa være falsk Forklaring for Retten, de to Mænd ere kaldte op for Retten, og efterat formodentlig Formaningstalen er oplæst for dem, eller der dog ialtfald er brugt den sædvanlige Fremgangsmaade ved Vidners Afhøring, have de afgivet deres Forklaring; hvis denne er urigtig, er det, hvad man kalder falsk Forklaring for Retten, og jeg kan ikke se nogen rimelig Grund til at antage, at disse Folk skulde have afgivet en saadan Forklaring; men antager man ikke, at de have afgivet falsk Forklaring for Retten, saa man antage det for bevist ved deres overensstemmende Forklaringer, at det forholdes sig saaledes, som de have sagt. Naar dette altsaa saaledes maa anses for bevist,

bortfalder jo ethvert Spørgsmaal om, hvorvidt der er begaaet nogen Feil ved disse 10 Minuters Frist eller ikke. Angaaende dette Spørgsmaal kan jeg derfor fatte mig i stor Korthed, det er jo et gammelt og meget fortærsket Spørgsmaal, og den Modsetning, der tidligere med Hensyn til dette Punkt har været tilstede mellem forskellige Medlemmer af Thinget, beror jo ingenlunde, saaledes som det ærede Medlem for Denske Amts 6te Balgtreds vilde gjøre gjældende, derpaa, at nogle Medlemmer, navnlig Juristerne, sagde, at det betød ikke Noget, hvad der staaar i Loven, men det beroede paa en Fortolkning af Ordene i § 42, om dette „nu,“ saaledes som det ærede Medlem vilde paastaa, skal forstaaes som: „nu i dette samme Dieblit, lige i dette Dieblit,“ eller om „nu“ er at forstaa paa den mere rimelige og fornuftige Maade som: i en passende kort Tid, dette Spørgsmaal har, som sagt ingen stor Betydning i dette Tilfælde, da det er utilstrækkeligt oplyst, at det ingen praktisk Betydning har havt. Naar det ærede Medlem for Denske Amts 6te Balgtreds iøvrigt sagde, at han vilde skjenke mig den grøntmalede Tribune, saa vil jeg gjerne gjøre det, naar han saa til Gjengjæld vil skjenke mig Forlægningen fra Ridehuset til Bystolen; thi disse to Ting staa ganske ved Siden af hinanden. Et disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig, idet jeg endnu blot skal tillade mig den Bemærkning, at, naar den ærede Ordfører mente, at jeg havde streift Grændsen for den parlamentariske Optræden temmelig nær i mine Utringer om Bjørnbak, saa kan jeg ikke se rettere, end at der med Hensyn til det ærede Medlems Begreber om det Parlamentariske maa være en Giendommelighed tilstede, som ganske vist gjør hans parlamentariske Optræden mod mig forklarlig. Det, som jeg har sagt om Bjørnbak, er dette, at han i flere Tilfælde har viist sig upaalidelig, og dette har jeg i mit foregaaende Foredrag dokumenteret paa den mest nøiagtige Maade. Jeg nævnte en Række af Tilfælde, hvor hans Meddelelser vare upaalidelige, og hvor han ikke engang kunde angive sin Rilde eller sin Gjemmel. Naar noget Saadant har fundet Sted, saa veed jeg dog virkelig ikke, om man saa ikke har Lov til at betegne den Paagjældende som den, der i flere Tilfælde har været upaalidelig, og jeg fatter ikke, hvorledes det skulde kunne betegnes som et Brud paa det Parlamentariske.

Mein: Det er navnlig efter det Foredrag, som vi i dette Dieblit hørte, kun nogle faa Bemærkninger, som jeg skal tillade mig at gjøre. Mig er det altid forekommet, at disse Forhandlinger om et Valgs Godkjendelse eller Forkastelse ere meget uhyggelige, naar Meningerne staa stivt mod hinanden. Jeg tør naturligvis ikke sige, at der ved Forhandlingerne heri Thinget skulde gjøre sig gjældende nogen Partisjælelse, nogen Parti-